

staar der, at den samlede Provision af Laanet udgør 560 000 Kr., hvoraf Landmandsbanken tog Halvdelen og fordelte Halvdelen til de andre Banker. Disse Provisioner har de amerikanske Laangivere regnet med ved Fastlæggelsen af Laanets Overtagelseskurs. Altsaa, de har forringet Laanebeløbet dermed.

Dette er Bankkommissionens Fremstilling. Hvordan ser nu Statsministerens Fremstilling her i dette Ting ud, da han fremlagde Forslaget om dette Laan? Han sagde: „Jeg har drøftet den hele finansielle Situation med Nationalbanken og Repræsentanter for andre af Hovedbankerne, og de har i det hele givet mig Ret i den Opfattelse, jeg var kommet til paa Grundlag af forskellige Efterretninger“, der var om, at der ventedes Forandring paa Pengemarkedet. Nej, de har ikke i det hele givet ham Ret i hans Opfattelse, for de har sagt, at de ikke kendte noget til de Oplysninger, der af Kommissionen fremstilles som overraskende.

Dernæst siger han: „Det Spørgsmaal kunde saa rejse sig, om det ikke var rigtigere at stifte et indenlandsk Laan. Men dels vil et Laan af den Størrelse, der her er Tale om, vanskeligt kunne rejses i Indlandet“ ... Nej, aldeles ikke, det var paavist, at det kunde rejses. Der tilføjes, at Nationalbanken har bestemt erklæret, at den maatte fraraade Optagelsen af Laanet. Derom staar der ikke noget i Bankkommissionens Beretning, men det er meget muligt, for Nationalbanken havde Interesse fælles med Landmandsbanken. Endvidere siger den højtærede Minister: „Nationalbanken og de fire andre Hovedbanker har da fremskaffet et Tilbud fra National City Co.“. Nej, de har ikke fremskaffet et Tilbud; Landmandsbanken har fremskaffet det, og de har ikke haft anden Ulejlighed med det; end at de, da Landmandsbanken forstod, at man ønskede, det skulde se ud, som om de havde været med, har faaet en Provision derfor. Endelig kan det tilføjes, at Ministeren sagde: „Jeg kan meddele, at Nationalbanken og de øvrige Banker, der financierer Laanet, ikke kræver nogen Provision for Laanets Stiftelse“. Hvordan den virkelige Sammenhæng var, fremgaar af Bankkommissionens Skildring.

Det vil heraf ses, at der overhovedet ikke er et eneste Ord, som er sandt, i den Fremstilling, den højtærede Minister gav her i Rigsdagen af, hvorledes dette Laan var blevet til, ikke et eneste sandt Ord. Det er paa saadanne Erklæringer, den højtærede Minister sidder her og holder ædle

Taler mod andre. Efter at han havde bevæget Rigsdagen til at vedtage dette Statslaan ved at holde skjult, hvad der var Sandheden, fordi han simpelthen ikke efter det, der var foregaaet her i Rigsdagen den 26. Oktober, overhovedet turde nævne, at det var Landmandsbanken alene, der havde ordnet hele dette Laan, førtes Sagen videre gennem de Datoer, jeg har skildret, til endelig Landmandsbankens første hemmelige Rekonstruktion. Jeg vil nu blot minde de ærede Medlemmer af det konservative Parti, som ogsaa taler om, at man skal holde op med at angribe paa denne Sag, hvilket den højtærede Ordfører Hr. Pürschel er saa veltalende en Talsmand for, om deres Holdning den 9. Juli, da Banken brød sammen, hvorledes de da angreb og kritiserede Statsministeren. Ingen har anvendt stærkere Ord mod Statsministeren for hele hans Holdning den Gang end den konservative Presse. Det synes fuldkommen bortdunstet og glemt. Da det altsaa opklaredes, hvorledes Sagen virkelig var, eller hvorledes den paa det Tidspunkt i September fremstilledes — thi ogsaa da fik man kun den halve Sandhed —, opstod der jo en Bevægelse, hvorunder Statsministerens Stol vaklede under ham, og hvor han selv var til Sinds at trække sig tilbage. Men det endte med, at man nøjedes med at besørge Handelsministeren ud af Lemmen; det skete som bekendt saa hastigt, at den højtærede nu raadgivende Minister af en Fejltagelse kom ud af Lemmen ved den samme Lejlighed.

Overfor hele den højtærede Ministers Hovedangreb paa mig er det selvfølgelig mindre væsentligt, at de andre Paastænde, han sigter mig for, heller ikke er fremsat af mig. Han siger, at jeg har sagt, at der her i Landet er en nedadgaaende økonomisk Linie i Modsætning til andre Lande. Nej, det har jeg ikke sagt. Jeg har tværtimod sagt følgende: Der er i vort Pengevæsen og i det deraf afhængige Prisniveau, som er blevet højere og højere, en nedadgaaende Linie i Modsætning til andre Lande, Svejts, Sverige og Holland, hvor Pengevæsenets Linie har været opadstigende, og hvor derfor Priserne har været nedadgaaende. Da Ministeren ikke kan svare paa dette, svarer han paa noget andet og taler om noget, jeg ikke har nævnt, idet jeg udtrykkelig har sagt: Der er i dette Land ikke nogen økonomisk Begrundelse for, at vort Pengevæsenes Forhold er saadan, som denne nedadgaaende Linie viser. Dernæst siger den højtærede Minister, at jeg har sagt, at det danske Samfund er gennemsyret af Korruption; i det hele taget er Ministerens